

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
YEDİNCİ DAİRE	2004	974	2002	3196	14/04/2004

KARAR METNİ

MÜKELLEFLERİN, VERGİ USUL KANUNUNDA ÖNGÖRÜLEN SAKLAMA SÜRESİ İÇİNDE İSTENİLEN DEFTER VE BELGELERİNİ MÜCBİR SEBEP OLMASIZIN İBRAZ ETMEMELERİNİN RESEN TARHI GEREKTİRDİĞİ; İBRAZ EDİLMİYEN DEFTERLERE DAYANILARAK YAPILAN KATMA DEĞER VERGİLERİNİN İNDİRİMİNİN REDDİNDE KANUNA AYKIRILIK BULUNMADIĞI; SAKLAMA SÜRESİ DOLDU ZANNEDİLEREK DEFTER VE BELGELERİN İMHA EDİLMESİNİN MÜCBİR SEBEP SAYILMAYACAĞI HK.<

Temyiz İsteminde Bulunan: Kavaklıdere Vergi Dairesi Başkanlığı

Karşı Taraf : ? Petrol Ürünleri Pazarlama Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi

Vekili : Av. ?

İstem Özetini : Defter ve belgelerini incelemeye ibraz etmeyen davacı Şirket adına, inceleme raporuna dayanılarak, Eylül ila Aralık/1996 dönemleri için salınan katma değer vergilerine ve kesilen kaçakçılık cezalarına ilişkin işlemi; davacı Şirketçe, defter ve belgelerin vergi incelemesine ibraz edilmemesinden dolayı, mal ve hizmet alışlarına ait katma değer vergilerinin faturalarda gösterilip, yasal defterlere kaydedildiğinin kanıtlanmadığı, ancak, ilgili dönemde Petrol Ofisi Anonim Şirketinden alınan akaryakıt karşılığında katma değer vergisi ödendiğini gösteren listenin gerçek durumu yansıttığı sonucuna varıldığından, katma değer vergisi indirimlerinin bu kısmının belgelendirilmiş sayılması gerektiği; buna göre, davacı Şirketin 1996 yılına ilişkin katma değer vergisi beyanlarının yeniden düzenlenmesi sonucunda, Eylül ila Aralık/1996 dönemlerinde ödenecek katma değer vergisi bulunmadığı gerekçesiyle iptal eden Ankara Beşinci Vergi Mahkemesinin 4.6.2002 gün ve E:2002/34; K:2002/399 sayılı kararının; inceleme raporuna dayanılarak tesis edilen işlemin yerinde olduğu ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti: Savunma verilmemiştir..

Tetkik Hakimi Ayşegül Şahin'in Düşüncesi : Olayda, davacı Şirket tarafından, 1996 yılına ait defter ve belgelerin 2000 yılında saklama zaman aşımı süresinin dolduğu sanılarak imha edildiğinin belirtildiği, vergi incelemesine ibraz edilmeyen defter ve belgelerle ilgili olarak mücbir sebebin varlığının kabulüne olanak bulunmadığı, dolayısıyla davacı Şirket tarafından mahkemeye ibraz edilen belgede yer alan katma değer vergilerinin, indirim konusu yapılamayacağı açıktır. Bu itibarla, Mahkemece, ilgili belgenin gerçek durumu yansıttığı kabul edilerek, 1996 yılı katma değer vergisi beyanlarının yeniden düzenlenmesi suretiyle tarh ve ceza kesme işleminin iptalinde isabet görülmediğinden, kararın bozulması gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı H. Hüseyin Tok'un Düşüncesi : İdare ve vergi mahkemelerince verilen kararların temyizen incelenerek bozulabilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında belirtilen nedenlerin bulunması gerekmektedir.

Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, söz konusu maddeye yazılı nedenlerden hiçbirisine uymadığından, istemin reddi ile temyiz edilen mahkeme kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Yedinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

Temyiz başvurusu, kanunen kabul edilebilir mazereti olmadığı halde, 1996 yılına ilişkin defter ve belgelerini incelemeye ibraz etmeyen davacı Şirket adına, inceleme raporuna dayanılarak salınan vergi ve kesilen cezaları iptal eden vergi mahkemesi kararının bozulması istemine ilişkindir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 253'üncü maddesinde, bu Kanuna göre defter tutmak mecburiyetinde olanların, tuttıkları defterlerle üçüncü kısımda yazılı vesikaları, ilgili yılı takip eden takvim yılından başlayarak beş yıl süre ile muhafaza etmeye mecbur oldukları hükmü yer almış; aynı Kanunun 13'üncü maddesinin 2'nci bendinde; vergi ödevlerinin yerine getirilmesine engel olacak yangın, yer sarsıntısı ve su basması gibi afetler mücbir sebep olarak kabul edilmiş; 30'uncu maddesinin ikinci fıkrasının 3'üncü bendinde de; bu kanuna göre tutulması mecburi olan defter ve belgelerin hepsinin veya bir kısmının vergi incelemesi yapmaya yetkili olanlara herhangi bir sebeple ibraz edilmemesi hali, re'sen takdir nedeni sayılmıştır.

Öte yandan; 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 29'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında; mükelleflerin, yaptıkları vergiye tabi işlemler üzerinden hesaplanan katma değer vergisinden, faaliyetlerine ilişkin olarak, kendilerine yapılan teslim ve hizmetler dolayısıyla hesaplanarak düzenlenen fatura ve benzeri belgelerde gösterilen katma değer vergisini indirebilecekleri; 3'üncü fıkrasında ise, indirim hakkının, vergiyi doğuran olayın vuku bulduğu takvim yılı aşılmamak şartıyla, ilgili vesikaların kanuni defterlere kaydedildiği vergilendirme döneminde kullanılabileceği hükme bağlanmıştır.

Yukarıda belirtilen hukuki duruma göre, mükelleflerce yapılan vergiye tabi işlemler üzerinden hesaplanan katma değer vergisinden, yüklenilen katma değer vergisinin indirim konusu

yapılabilmesi için, bu verginin fatura veya benzeri belgeler üzerinde ayrıca gösterilmesi ve söz konusu belgelerin kanuni defterlere kaydedilmesi yasal bir zorunluluk olup; bu şartlardan herhangi birinin, 213 sayılı Kanunda belirtilen mücbir sebepler mevcut olmamasına rağmen yerine getirilmemesi halinde, mükelleflerin, yükledikleri katma değer vergisini indirim konusu yapabilmelerine olanak bulunmamaktadır.

Olayda, davacı Şirket tarafından, 1996 yılına ait defter ve belgelerin 2000 yılında saklama zamanaşımı süresinin dolduğu sanılarak imha edilmesinin mücbir sebep olarak kabulüne olanak bulunmadığından, davacı Şirket tarafından mahkemeye ibraz edilen belgelerde yer alan katma değer vergilerinin, yukarıda açıklanan kanun hükmü uyarınca indirim konusu yapılamayacağı açıktır.

Bu itibarla, Mahkemece, davanın reddi gerekirken, tarh ve ceza kesme işlemlerinin yazılı gerekçeyle iptal edilmesinde hukuki isabet görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin kabulüne ve mahkeme kararının bozulmasına; bozma kararı üzerine mahkemece yeniden verilecek kararlar birlikte yargılama giderleri de dikkate alınacağından bu hususta hüküm tesisine gerek bulunmadığına, 14.4.2004 gününde oybirliği ile karar verildi.

(DAN-KAR-DER; SAYI :6)